

даніе на чада си имаше за честь и особено благословеніе Божіе (Пс. 127; 3-5. 128; 3—6. Лук. 1; 25). Святой Апостолъ Петръ и повечето отъ апостоли-ты бѣхъ оженени (Мат. 8; 14. 1 Кор. 9; 5). Святой Апостолъ Павелъ заръча, епископи-ти и діакони-ти да бѣдѣтъ женени (1 Тим. 3) и прѣдрече че забраненіе-то на жененіе-то щѣше да е знакъ на отстъпленіе отъ вѣрж-тѣ (1 Тим. 4; 1-3), и ясно казува че ако ся и оженишь, не съгрѣшавашъ, и двѣца ако ся ожени, не съгрѣшава. 1 Кор. 7; 28.

П. Какво доказателство дава Христосъ че “не могатъ всички да пріимѣтъ тѣхъ думѣ?”

О. Защото има скопци, които отъ утробѣ-тѣ на майкѣ си така сѣ родени, има пакъ скопци които сѣ отъ человекъ-ты скопени, а има и скопци които сѣ сами себе си скопили, заради царство небесно. Който може да пріеме нека пріеме. Ст. 12. 1 Кор. 7; 52-58. 9; 5, 15.

П. Що ся разумѣва отъ тоя стихъ?

О. Разумѣва ся че има три исключенія за женитѣ-тѣ — три класа человекъ на които е дадено да не ся женятъ. 1) Тіа които отъ природѣ не могатъ да ся оженятъ. 2) Тіа които отъ принужденіе человекъско не могатъ да ся оженятъ. 3) Тіа които като Апостолъ Павелъ за да работятъ повече за Бога (заради царство небесно) самоволно ся отричатъ отъ бракъ-тѣ. Но даже въ тоя послѣдень случай, человекъ нѣма правдѣ да ся отрича отъ женитѣ-тѣ, ако не може да живѣе въ тѣлеснѣхъ и умственнѣхъ чистотѣхъ. Всички не могатъ така да живѣ-ітъ, “но на колкото е дадено.” “По причинѣ